

светостъта като лична привилегия, но като общъ законъ за всички. Всъки човѣкъ може да бѫде щастливъ, ученъ, чистъ, силенъ, истинолюбивъ, разуменъ и т. н. Новата мисъль се заключава въ следното: каквото мисли човѣкъ, това става. Следователно, не допускайте отрицателното въ васъ вземе надмошье. Когато падне въ нѣкоя дълбока рѣка, философътъ нѣма да разсѫждава върху философията си, но ще гледа да се спаси. Ако знае да плава, философията му е права. Не знае ли да плава, отъ него и отъ философията му нищо нѣма да остане. Ако той може правилно да се справи съ законите на водата, като излѣзе оттамъ, наново ще продължи философията си. Казвате, че животътъ е море. — Ако животътъ е море, тогава, каква философия е нужна първо на човѣка? — Философията на плаването. Щомъ излѣзе на брѣга, той ще изучава науката на ходенето; плаването вече не го интересува.

Мнозина сѫ недоволни отъ живота, поради това, че нѣкои нѣща оставатъ за тѣхъ тѣмни, необяснени. Споредъ мене, всички нѣща сѫ обяснени; въпросътъ е да намѣрите онѣзи хора, които знаятъ истината по тѣзи въпроси. Тѣзи хора можете да ги намѣрите навсѣкѫде: и въ България, и въ Германия, и въ Англия, и въ Китай, и въ Япония, и въ Индия. Има само единъ начинъ, по който можете да ги намѣрите. Кой е този начинъ? Като похлопате на всички врати по лицето на земята и никѫде не видите задоволять, най-после ще намѣрите последната врата, откъдето ще излѣзе човѣкътъ, който носи Истината въ себе си. Характеръ се иска за това! Нѣкой още на първата врата може да попадне на човѣка на Истината. Другъ ще хлопа на стотина врати и едва тогава ще намѣри Истината. Трети пъкъ ще обиколи всички врати въ свѣта, докато най-после попадне на онази, която съ вѣкове е тѣрсилъ.

Първото нѣщо: отъ васъ се изисква постоянство и вѣра, която не се огъва. Казвате: Все трѣбва да се поогъне човѣкъ. — Правата линия не тѣрпти никакво огъване. Моралътъ, духовниятъ животъ тѣрпятъ малки или голѣми измѣнения, но не тѣрпятъ никакви огъвания. Неджзитѣ, които хората иматъ, сѫ тѣхни специфични чѣрти, тѣ не сѫ качества на живота. Какви сѫ хората, това не е важно. Дали сѫ добри или лоши, това сѫ тѣхни качества. Животътъ, обаче, не е като тѣхъ. Животътъ е красивъ. По естество, по